

ROTHMAYEROVA VILA

Rothmayerova vila
Muzeum hlavního města Prahy
U Páté baterie 50
162 00 Praha 6 – Břevnov
GPS souřadnice: 50.0912433N, 14.3642489E
tel.: +420 224 312 012
e-mail: vila.rothmayer@muzeumprahy.cz
www.muzeumprahy.cz

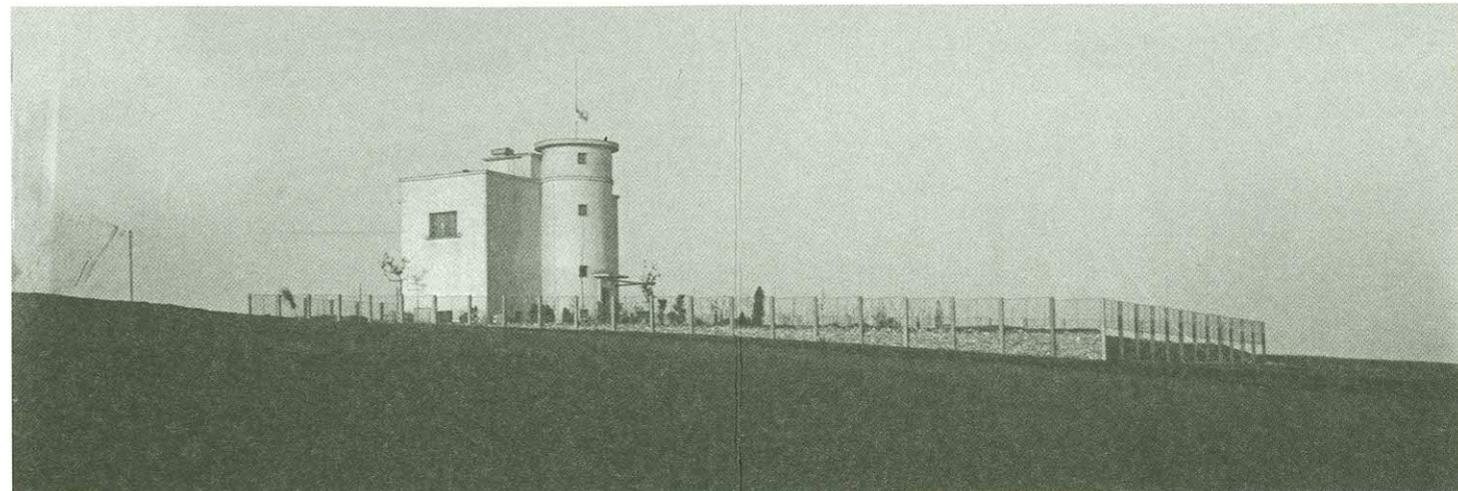

Rothmayerova vila

Architekt Otto Rothmayer (1892–1966), žák proslulého slovinského architekta Jože Plečnika, jeho nejbližší spolupracovník a vedoucí rekonstrukčních prací při přestavbě Pražského hradu a Lán pro prezidenta Masaryka, postavil v letech 1928–1929 na pozemku obklopeném poli dům pro svou rodinu a své rodiče. Jeho ženou byla Božena Rothmayerová, rozená Horneková (1899–1984), textilní výtvarnice a propagátorka moderního životního stylu, která se stala významnou osobností české meziválečné textilní tvorby, a to především v oblasti moderní krajky. V roce 1932 se jim narodil syn Jan. Rodina prožila v domě, který vychází z Plečnikova návrhu pro lublaňskou vilu Stadion, ale je postaven v prostém stylu klasicizující moderny, několik desetiletí, během nichž se dům i zahrada postupně proměnily do dnešní podoby. Dům dnes patří díky své dochovanosti k unikátním dokladům intelektuálního zázemí, pracovního a uměleckého prostředí a životního stylu dvou významných osobností českého moderního umění.

Otto Rothmayer byl nejen vykonavatelem Plečnikových záměrů, ale především vysoce tvůrčí osobností, své schopnosti však zcela podřídil Plečnikově osobnosti – jeho první samostatné práce se objevují teprve začátkem třicátých let minulého století. Po Plečnikově odchodu z pozice hradního architekta pracoval Rothmayer na Pražském hradě samostatně až do konce padesátých let. Mezitím od roku 1946 působil jako profesor užitě architektury na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, odkud sám počátkem padesátých let s noblesou odešel. Rothmayerův život a dílo jsou tak rozděleny – a to nejen chronologicky – na dvě části. První zahrnuje práci na Pražském hradě pod Plečnikovým vedením i nepočtenou vlastní tvorbu, v té druhé se Rothmayer poté, co ho v polovině padesátých let tehdejší režim postupně z Hradu vytlačil, začal mnohem intenzivněji věnovat vlastní umělecké tvorbě se širokým záběrem. Navrhoval nábytek a ve velmi jednoduchých elegantních formách také několik interiérů obchodů, muzejních expozic a instalaci řady výstav v Uměleckoprůmyslovém muzeu a Památníku národního písemnictví. Spolupracoval se sklářskými výtvarníky ze severních Čech a skupinou průmyslových výtvarníků z Umělecké besedy a tehdy také navrhl proslulé bílé zahradní židle a svícny z betonářské oceli.

V neklidných padesátých letech byl pro celou rodinu stále důležitější soukromý život ve vile, která se stala ostrůvkem klidu, noblesy a ticha. Architekt a jeho žena měli okruh podobně naladěných přátel, mezi něž patřili především fotograf Josef Sudek, sochaři Bedřich Stefan a Hana Wichterlová a řada dalších osobností kulturního a výtvarného života. K nim se pak připojili někteří Rothmayerovi žáci a příslušníci mladší umělecké generace. Jim všem se vila i zahrada staly bezpečným duchovním zázemím, útočištěm i místem diskusí. Josef Sudek říkal Rothmayerovi „pan kouzelník“ a na řadě fotografií zachytil atmosféru domu a především rozlehlé zahrady s neopakovatelným půvabem. Tvůrčí prostředí obou umělců – Otty i Boženy – zůstalo ve vile v podstatné míře zachováno dodnes. Vzhledem k úctě a pietě, kterou zachování díla svých rodičů a domu samotného – včetně interiérů

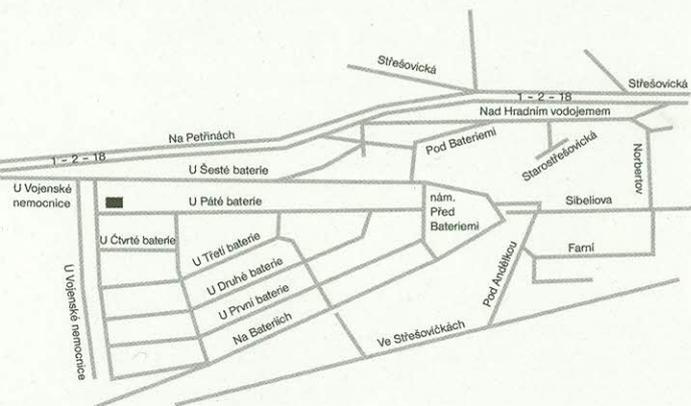
a zahrady – věnoval Jan Rothmayer, je míra nepůvodních prvků a dodatečných stavebních zásahů minimální – dům totiž zůstal v majetku rodiny a nikdy nebyl vyvlastněn.

Záměr na zřízení domu-muzea pochází od Jana Rothmayera a více se o něm začalo uvažovat po roce 1997 v souvislosti s výstavou architekta celoživotního díla v Galerii Jaroslava Fragnera. Trvalo však ještě více než 15 let, než se ho podařilo uskutečnit. Při stavebních a restaurátorských pracích provedených v letech 2013–2014 podle projektu Ing. arch. Jiřího Nováka ze SÚRPMO byly odstraněny stavební závady vzniklé během let a byly restaurovány dřevěné a kovové prvky v interiéru a exteriéru vily, zatímco rekonstrukce zahrady bude procesem dlouhodobým. Řada nábytkových kusů přešla již dříve do sbírek Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, odborná pozůstalost architekta byla začátkem devadesátých let odkoupena do sbírek Národního technického muzea. Obě instituce spojily své síly s Muzeem hlavního města Prahy a na základě společného scénáře byla vila na podzim 2015 otevřena veřejnosti. Objekt – dnes již kulturní památka – spravuje Muzeum hlavního města Prahy. Vila se zahradou patří k významným příkladům životního stylu meziválečné a poválečné kultivované komunity. Vila je dnes ve stavu, který do velké míry odpovídá situaci z přelomu 50. a 60. let minulého století, tedy době, kdy se tato oáza duchovního klidu dostala do nadčasových souřadnic, známých především ze Sudkových fotografií.

S odborným výkladem projdete zahradu a interiéry domu od sklepa až po terasu na střeše. Navštívníci si ve vile mohou zakoupit publikace o vile a upomínkové předměty, také je možné zúčastnit se akcí, které se zde pořádají.

Vstup do Rothmayerovy vily je možný jen po předchozí rezervaci. Maximální počet návštěvníků ve skupině je 7 osob. Formulář pro rezervaci a podrobnější informace najdete na webové stránce www.muzeumprahy.cz, nebo se můžete objednat prostřednictvím telefonu +420 224 312 012 či e-mailu vila.rothmayer@muzeumprahy.cz. Do vily se dostanete tramvajemi č. 1 a 18 ze stanic metra A Hradčanská nebo Petřiny, výstup je na zastávce Vojenská nemocnice.

Rothmayerova vila
Muzeum hlavního města Prahy
U Páté baterie 50
162 00 Praha 6 – Břevnov
GPS souřadnice: 50.0912433N, 14.3642489E
tel.: +420 224 312 012
e-mail: vila.rothmayer@muzeumprahy.cz
www.muzeumprahy.cz

Návštěvní doba: úterý, čtvrtek, sobota, neděle od 9.00 do 18.00 hod.
Vstupné – základní: 180 Kč
snížené (senioři, invalidé, studenti): 120 Kč
zdarma: děti do 6 let (pouze v doprovodu dospělých)
Příplatek za lektorský výklad v cizím jazyce: 100 Kč za osobu

Text, odborná redakce: Petr Krajčí, Maria Szadkowska
Fotografie: archiv Rothmayerovy vily a Martin Polák
Grafická úprava: Markéta Othová
Tisk: Indigoprint, s. r. o., Praha
Muzeum hlavního města Prahy, 2015

Muzeum hlavního města Prahy děkuje všem institucím za spolupráci,
poskytnutí rad, informací a podporu při realizaci expozice.

